

Caracterizarea personajului Victor Petrini din opera Cel mai iubit dintre pamanteni scrisa de Marin Preda-prima parte

Personaj principal, dinamic, multidimensional, referential; alter ego al autorului.

Modalitati de caracterizare:

â€” mijloace directe: caracterizarea directa; portretul facut de alte per-soaje; autocaracterizarea;

â€” mijloace indirecte: caracterizarea prin propriile actiuni, ganduri si simtiri; prin mediul de viata al personajului; prin monologul interior; prin comentariul auctorial.

Viziunea integratoare pe care i-o ofera personajului iubirea apare ca un triumf peste tot ceea ce incearca sa produca disolutia, sa intensifice sentimentul perisabilitatii. Fiinta infrunta teroarea realului, care nu este altceva decat exprimarea in concret a terorii istoriei, ca forma de subminare a demnitatii si libertatii umane.

Victor Petrini gaseste in iubire forta creatoare de energii care contracareaza adancirea in episodic.

Trei personaje sustin epica lui Marin Preda, fiecare reprezentativ pentru momentul in care autorul 1-a creat: Ilie Moromete, Niculae Moromete (copil, dar si matur), Victor Petrini. In jurul lor prozatorul creeaza o adevarata mito-logie, care tinteste spre radiografia unui timp prin intermediul constiintelor problematizante. Cornel Ungureanu sesiza aspiratia spre totalitate a personajelor, care produce, din varii motive, caderea in fragmentarism.

Privirea lui Ilie Moromete se vede nevoita sa se intoarca spre mizeriile cotidiene, intamplarile meschine care ii macina bucuria contemplarii linistite a lumii. Niculae Moromete vrea sa intemeieze "o noua religie", dar se trezeste luptand cu "spiritul primar agresiv", exclus de mecanisme dictatoriale, fanatice. Victor Petrini incearca sa dobandeasca sentimentul stapanirii intregului scriind despre Era ticalosilor si analizand, ca odinioara Ilie Moromete, dar intr-un excurs de mai mare anvergura, momentele care au dus la subjugarea constiintei. Sentimentul eliberarii de "barbaria concretului" vine prin confesiune.

Personajul descopera ca existenta sa a fost strabatuta de, .mitul fericirii prin iubire", deci ca, dincolo de violenta unor episoade, a existat intotdeauna o chemare mai inalta, care ii integra fiinta in "gandirea cosmica". "Noua gno-za", in jurul careia teoretizeaza intelectualul, filosoful Victor Petrini, ar avea puterea sa-l elibereze pe om de teama, "nelinistea cosmica" "in fata unui univers de catran care pare absurd". "Intelegand ca universul suntem noi insine, putem, prin inteligenta, intelege ca noi nu murim niciodata.

Gandind cosmic, continua Victor Petrini, ne salvam chiar prin el, prin univers, care ne-ar putea deveni familiar si eternitatea lui ni s-ar transmite, desi stim ca intr-o buna zi vom muri totusi..." Viziunea integratoare pe care i-o ofera iubirea apare ca un triumf peste tot ceea ce incearca sa produca disolutia, sa intensifice sentimentul perisabilitatii.